

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **B. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 23.06.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 23 czerwca 2018 roku wskazując, iż nie zgadza się z ustalonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazała, iż jest osobą całkowicie niezdolną do pracy oraz samodzielnej egzystencji.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikował ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki występuje padaczka, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa z zespołem bólowym, bez objawów korzeniowych, stan po złamaniu blaszki górnej granicznej trzonu kręgu L2 bez ucisku na struktury nerwowe, stan po złamaniu kości przedramienia prawego leczonym operacyjnie, nadciśnienie tętnicze, zmiany naczyniopochodne (...), kamica nerkowa w wywiadzie, stan po usunięciu zaćmy oka prawego, organiczne zaburzenia nastroju. Schorzenia naruszają sprawność powódki w stopniu zaliczającym ją do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Powódki nie można zaliczyć do znacznego stopnia niepełnosprawności z uwagi na charakter i częstotliwość napadów wymagających jedynie czasowej pomocy; powódka zażywa jeden lek przeciwpadaczkowy, który nie wymagał zastąpienia go innym czy zwiększania dawki. Co do zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa oraz złamania górnej blaszki granicznej to skutkują one niewielkim upośledzeniem ruchomości kręgosłupa. Zachowana jest dobrze sprawność czterokończynowa. Brak jest objawów uszkodzenia rdzenia kręgowego czy korzeni rdzeniowych.

Dowód:

- opinia łączna biegłych neurologa i chirurga k.87-88

- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powoda (w załączeniu i w aktach (...))

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity DZ U z 2018 roku, poz. 511) do **znacznego stopnia** niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wypełnia kryteriów przewidzianych dla znacznego stopnia niepełnosprawności, a obrazuje te opisane dla umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej , aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłych sądowych, która to opinia stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinia oparta była o badanie powódki przez dwóch biegłych i szeroką dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrzył się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Powódka wprawdzie złożyła do niniejszej opinii ustne zastrzeżenia, ale stanowiły one jedynie subiektywną polemikę laika ze specjalistami, nie formułowały ewentualnych tez opinii uzupełniającej czy wniosków dowodowych- były jedynie wyrazem niezadowolenia strony z treści opinii i wniosków postawionych przez biegłych, w tym także tego, iż nie zachodzi potrzeba wydania opinii przez biegłych innych specjalności. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.